

Wij liepen samen in een droom. Vol met kleuren.
Terwijl de mensen buiten schreeuwden.
Dat dat niet kon.

Met liefde en dankbaarheid
gedenken wij het heengaan van

Mevrouw

Rosette VAN DER HAEGEN

weduwe van Gerard PIETERS
levensgezellin van Jan MOYSON

geboren te Nederbrakel op 11 december 1933 en na
een langdurige ziekte overleden te Strombeek-Bever
op 16 augustus 2002.

Mâke, Rosette,
Een portret maken van jou. Zo eenvoudig en tegelijk
zo moeilijk.
Beginnen bij het begin.
Je warmte, je loyaliteit, je beschermende lichaam;
alles gaf je om je kind in de beste omstandigheden te
laten opgroeien.

F.B.

De wereld die je nastreefde en vaak mee creëerde was
er één op maat van dat kind, ieder kind. Als geen
ander bezat je de gave met hen om te gaan.
Geen situatie te gek of je kon er een typetje in verwe-
ven die het voor een kind nog hilarischer maakte.
Later, de «moeilijke» jaren. Niet voor jou. De
getormenteerde gevoelens werden door jou ernstig ge-
nomen. Eventjes toch, daarna bracht je ze terug tot
hun ware omvang.
Ter compensatie schonk ik je al mijn vertrouwen.
Die onvertogen bereidheid tot geven bleef, ook voor je
kleinkinderen.
Eén rode draad.
Je angst voor het conflict. Je zocht telkens opnieuw naar
het compromis.
Die ingesteldheid maakte je geliefd. Iedereen was wel-
kom, al deed je nog zo je best een smoes te verzinnen.
Het lukte je niet.
Na de dood van je echtgenoot zonk je eventjes weg om
dra verpozing te vinden bij Jan. Wat zich zo veelbelo-
vend aankondigde kwam niet tot zijn recht.
Je ziekte maakte het alsmoer moeilijker. Voor jou en
voor de mensen om je heen.
Gelukkig was er die ene houvast. Bijgestaan door en-
kele immens waardevolle mensen. Jan, nimmer ver-
geet ik je tot het einde volgehouden geloof in een on-
mogelijke toekomst.
Ma, je ging heen zonder enige drukte.
Een laatste intens moment met Jan.

Robert.

De familie dankt u voor uw medeleven.

vm - noh

Begr. DE HERTOGH - Brussel II

